

Jeg havde naivt den forestilling, at på trods af at vi kunne være politisk uenige på mange måder, og på trods af at jeg vidste, at der med en borgerlig regering ville blive gennemført mange ting på retsområdet, som jeg var imod, var der trods alt nogle demokratiske principper, som man stadig stod vagt om. Jeg havde den opfattelse, at man trods alt stadig ikke ville lave så fuldstændig grundlæggende om på vore retsforhold uden at have en længere demokratisk debat, og slet ikke, når vi snakker om EU, som er et så følsomt emne i Danmark.

Jeg troede ikke, at man ville ændre forholdene fuldstændigt på to af de områder, hvor vi har forbehold. Men for mig at se er det, der bliver vedtaget med rammeafgåelsen om den europæiske arrestordre, lige så vidtgående på områderne statsborgerskab og strafferet, som ØMU'en er på det økonomiske område. Man fjerner her størstedelen af den beskyttelse, der ligger i statsborgerskabet, og indfører dermed langt hen ad vejen unionsborgerskabet, og man tager et kæmpeskridt i retning af EU-Kommissionens erklærede mål om at gøre EU til ét retligt område.

Herefter vil jeg gerne sige, at Enhedslisten støtter opbygningen af en internationalt retsorden. Vi betragter det som et kæmpefremskridt, at man har fået etableret Den Internationale Straffedomstol, og vi vil også gerne gå endnu videre i opbygningen af en international retsorden, så man på en række områder kan sikre, at grove forbrydelser kan straffes, uanset hvor de bliver begået. Men vi ønsker også, at opbygningen af en international retsorden skal ske på demokratisk vis, at der sker en grundig debat i de enkelte lande om, at man ønsker den udvikling, og at man grundigt gennemgår, hvad konsekvenserne bliver af, at man opgiver en del af den beskyttelse, der ligger i statsborgerskabet, og udvider kriminaliseringen.

Demokrati er besværligt, og det tager tid, men til gengæld har man den fordel, at når man gennemfører noget på demokratisk vis, har det som regel en større opbakning. Men når man på den måde, som et flertal i Folketinget gør her, gennemfører så omfattende ændringer efter kun én måneds behandling, risikerer vi, at når det går op for befolkningen, hvad der er gennemført, fører det til vrede og afmagt og politikerlede, og de eneste, der har glæde af afmagt og vrede og politikerlede er altså populistiske partier på den allerallerførste højrefløj, der ønsker at fiske i rørte vande.

Hvis man ønsker et aktivt demokrati, kræver det, at man også bruger ordentlig tid på at gennemføre demokratiske beslutninger, og det er ikke tilfældet med den omfattende beslutning, der bliver taget her i dag.

Den beslutning, der bliver taget, bliver af det flertal af partier, der gennemfører den, hele tiden forsvaret med, at det jo er alvorlige forbrydelser, der er tale om. For det første er der ikke nødvendigvis tale om forbrydere. Der er tale om nogle, der er mistænkt, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at derfor kan man altså godt være uskyldig. Hele vores retssystem har sådan set i 150 år været bygget op om, at vi ønsker at sikre, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist, men her siger et flertal altså: Jamen hvis der et eller andet sted er nogle, der mistænker en person for noget, kan vi godt tillade os at behandle ham som en forbryder og udlevere ham.

Kl. 16.40

En anden ting er, at man med dette forslag ophæver muligheden for, at vi kan sige nej til udlevering med henvisning til, at der er tale om en politisk forbrydelse. Det sker både med beslutningsforslaget her og med det, der blev vedtaget i sidste uge i sammenhæng med terrorpakken. Jeg vil gerne minde om, at under Anden Verdenskrig og også i 1930'erne, inden vi blev besat, blev de, der kæmpede mod naziregimet, betragtet som terrorister. De, der søgte ly i Danmark for nazisternes forbrydelser, blev i adskillige tilfælde udleveret til nazisterne.

Med fjernelsen af muligheden for, at vi kan nægte udlevering med henvisning til, at der er tale om en politisk forbrydelse, fjerner vi muligheden for, at vi fra dansk side kan nægte at udlevere til et af de andre EU-lande, hvis vi mener, at det, man er mistænkt for, er en politisk forbrydelse. Det betyder, at hvis Tyrkiet en dag kommer ind i EU, kan kurdere, der har kæmpet for kurdernes ret til at tale deres eget sprog og høre deres egen musik, risikere at blive udleveret til Tyrkiet. Hvis f.eks. den chauffør, der for nylig er blevet idømt 3 års fængsel for at have spillet et bånd med kurdisk musik, var flygtet til Danmark, ville vi ikke fra dansk side kunne nægte at udlevere ham til Tyrkiet, selv om vi mente, at det ikke bør være strafbart at spille et bånd med kurdisk musik.

Man kunne også forestille sig, at der er nogle, der afslører industrihemmeligheder. Det kan efter nogle landes lovgivning være strafbart, f.eks. er det i nogle lande strafbart at videregive oplysninger om lægemiddelindustrien. Det kunne